

gled gga

■ Občasnik Gledališča Koper in Obalnih galerij Piran
■ Letnik XIII ■ Številka 4a ■ November 2015
■ Brezplačni izvod ■ ISSN 1854-0449

*Premiera
v Gledališču Koper*

Trio

Gašper Tič

**Komediji je treba
vrniti dostojanstvo**

*Pogovori o gledališču
v Kopru I*

Nekoč, danes, jutri

Silvestrska predstava
Umri pokončno

Gašper Tič

Trio

Krstna uprizoritev

Režiser	Jaka Ivanc
Avtor slovenskih besedil songov	Gašper Tič
Scenografa	Jaka Ivanc Voranc Kumar
Avtor glasbe in priredb	Davor Herceg
Kostumograf	Leo Kulaš
Koreograf	Miha Krušič
Oblikovalec svetlobe	Jaka Varmuž
Oblikovalka maske	Tina Humar

Igralci:

Donatella	Uroš Smolej
Fiorella	Daniel Dan Malalan
Marija	Rok Matek

Tonski tehnik **Alen Kump**. Lučni tehnik **Alen Hrvatini**. Rekviziter **Ivo Štokovič**. Vodja tehnike **Milan Percan**, odrski mojster **Franc Kramperšek**, odrski tehnik **Roman Šantek**. Garderoberka **Anja Ukovič**.

Premiera
13. novembra 2015 ob 20. uri
v Gledališču Koper.

Sezona 2015/2016
Uprizoritev 4

Dramski igralec, gledališki režiser, scenarist, avtor priredb dramskih besedil, soavtor *Ko ko komedije* in odnedavna tudi avtor celovečerne komedije *Trio*. Gre nastanek dramskega prvenca pripisati naključju, priložnosti ali literarni zrelosti?

Če bi odgovoril v enem stavku, bi morali zapisati: Kot plod lepega števila naključij se mi je ponudila priložnost in upam, da sem izkazal neko zrelost. *Smeh*. Drži, naključja so kriva za marsikaj, tudi za nastanek *Tria*. Pred leti sem v šali za dramaturginjo Mestnega gledališča ljubljanskega Aljo Predan, ki je takrat odhajala na novo delovno mesto v Cankarjev dom, napisal prvo, resda nekoliko opolzko, prigodnico v verzih, ki je med kolegi v gledališču požela lep odziv. Tej so sledile prigodnice za prijatelje, igralske kolege in družinske člane, dokler nisem pred dvema letoma, po naročilu Alje Predan, napisal prigodnice za sklepno slovesnost Borštnikovega srečanja. *Oda gledališču* je bila takrat dobro sprejeta in priznal sem si, da v »klepanju« verzov res uživam. To sta pozneje izkoristila še Lado Bizovičar in Urša Alič iz Špas Teatra – zanju sem v verzih napisal vezno besedilo za *Ko ko komedijo* – za njima pa tudi meni izjemno drag sodelavec in režiser Jaka Ivanc, ki mi je zaupal pisanje zaključnih verzov v *Prevarah*, uspešnici MGL. Njegova je bila tudi ideja za komedijo *Trio*, izkušnje najinih sodelovanj pa so mu najbrž narekovele, da pisanje besedila zaupa meni. Zato lahko rečem, da je *Trio* nastal kot odgovor na ponujeno priložnost in iz »gušta« do pisanja v rimah.

Ste v procesu pisanja sodelovali z režiserjem, je sproti preverjal napisano?

Ideja o koncertu-predstavi je Danielova (Malalan), mislim, da jo je dobil ob poslušanju vrhunskega triglasnega petja skupine Le Sorelle Marinetti. Jaka me je prosil, da bi nekaj popevk z vmesnim besedilom povezal v celoto in dal

Nataši bral didaskalije. Po burnih odzivih poslušalcev je bilo besedilo vredno uprizoritve. *Smeh*.

Sta vam bili omejitvi – vnaprej določena zgodba in znana zasedba – pri pisanju v breme? So takšne omejitve lahko tudi spodbudne?

Sem igralec z režijskimi in scenarističnimi izkušnjami, torej gledališki praktik, zato mi je bilo pisanje z »omejitvami« lažje. Vedel sem, kdo bo igral katero od vlog, in besedilo sem lahko pisal na nastopajoče, na njihov igralski habitus. Uroša, Daniela in Roka dobro poznam, med pisanjem sem jih »videl« v njihovih vlogah in vedel sem, kako zapisati posamezno repliko za vsakega od njih, da bi ta pri gledalcih »vžgala«. Če bi mi bilo pisanje po naročilu res v breme, za *Trio* ne bi žrtvoval poletja, temveč bi, če sploh, pisal poezije, ki jih za zdaj spretno skrivam. *Smeh*.

Kako pišete? Začnete na začetku ali se vam morda utrne misel in sestavite duhovit dialog, iz katerega pozneje zraste prizor, na katerega navezujete nove? Zelo sistematičen in pragmatičen človek sem. Preden sem se zares lotil pisanja, sva z Jako napisala kar nekaj osnutkov, med njimi tudi osnutek njihovega običajnega koncerta: katere pesmi pojejo, v kakšnem vrstnem redu si sledijo, kakšno je vezno besedilo, o čem govorijo ... Le tako sem si lahko zamislil aktualni koncert, razmislil, do kod ga lahko izpeljejo brez konflikta, v katerem trenutku začne njihov nastop »razpadati«, kako, in če sploh, poskušajo nastop rešiti ... Ker sem v pisanje besedila privolil že na začetku letošnjega leta, sem imel do že omenjenega »delovnega tabora« v Osorju dovolj časa, da si zapišem duhovite dovtype, posamezne replike, ki sem jih nekaj mesecev pozneje vpletel v končno besedilo.

Foto: Jaka Varmuž

koncertu nekakšen vsebinski okvir. Na petdnevem »delovnem taboru« na začetku letošnjega julija v Osorju na Cresu sva zato komediji določila vsebinsko ogrodje in izbrala songe, od tam pa sem se vrnil v kamp na Krku, kjer sem dopustoval z mojimi, ter tam od jutra do večera pisal in pisal. Ob večerih sem napisano, dovtype in razumljivost songov, preverjal s sosedi iz okoliških prikolic in šotorov, posamezne prizore pa sproti pošiljal Jaki v Osor. Ko sem besedilo napisal, je Jaka z Ajdo priplul do nas in pripravili smo »gledališki večer«, na katerem sem odigral vse tri sestre, Jaka pa je Ajdi in

Ampak besedilo bralcu zapušča vtis, kot bi bilo napisano z lahkoto in v enem nonšalantnem zamahu ... Prav je tako. V pisanje sem vložil veliko truda in dela, za *Triom* stoji celovit ustvarjalni proces; ne moreš kar sestiti in začeti pisati, humorja ne moreš normirati in si vsak dan izmisliti in napisati toliko in toliko komičnega; vsak dan tudi nisi enako ustvarjal. Besedilo sem režiserju in igralcem poslal že na začetku avgusta in vsi, ki so spremljali moje delo, pravijo, da sem *Trio* napisal zelo hitro, pa čeprav se mi je včasih zadržalo, da pišem že zelo dolgo.

Foto: Jože Suhadolnik

Komediji je treba vrniti dostojanstvo

Pogovor z Gašperjem Tičem
pred krstno uprizoritvijo njegovega
dramskega prvenca, komedije *Trio*

Komično je širok pojem, toda nepisano pravilo pravi, da mora komedija, če želi uspeti pri najširšem občinstvu, zajeti teme, kot so seks, politika, smrt in cerkev. Bom krivičen, če rečem, da ste pri pisanju igrali na preverjene karte?

Pri pisanju nisem izhajal iz »pravila«, ki ga omenjate, temveč iz značajev v dani situaciji. Morda se bo komu zdelo, da sem z likom Marije v komedijo vpletel tudi cerkev, vendar njen lik se je rodil kot nasprotje Donatelli in Fiorelli, odprtima Primorkama, od katerih je prva lepa, dominantna in samovšečna, druga pa dobrovoljna in ješča. Zdi se nekako logično, da bo njuna polsestra majhna, suha in zategnjena, in ker je doma še s Koroške, tudi verna. A ker vprašujete po »preverjenih kartah«, moram povedati, da je pri pisanju in uprizarjanju komedije nujno igrati na preverjene karte, temu pravimo znanje obrti, vendar pa jih je vedno znova treba uporabiti ustvarjalno in inovativno.

To pomeni?

V *Triu* ne boste našli klasičnega komedijskega zapleta in dramaturškega loka, saj gre za situacijo – koncert – ki je zavezana drugačni formi kot dramska uprizoritev. Toda ker na koncertu tokrat ne gre tako, kot bi moralo, se iz nekakšne polgledališke forme koncerta-predstave razvije prava komedija z zapletom, konfliktom in razpletom.

Ob bolj ali manj neposrednih pogovorih in namigovanih na seks je morda v uprizoritvi najbolj intrigantna (in zato tudi najbolj komična) menjava spolov nastopajočih. Kako naj jih sprejema gledalec? Kot moške, ki se, preoblečeni v ženske, pretvarjajo, da so ženske, ali kot moške, ki na odru so ženske?

Trio ni travestija, ki bi se dogodila pred očmi gledalca, gre za travestijo v izhodišču, in zato naj bi gledalec nastopajoče sprejemal kot ženske. Gledalčevo vedenje o tem, da gre za moške, in njegovo strinjanje s takšno uprizoritveno kodo, lahko v predstavo vnese le še dodatno komičnost.

Če bi to isto besedilo na odru igrale tri (dobre) komičarke, bi dobili ...?

Če bi isto besedilo igrale tri *dobre* komičarke, bi dobili dobro komedijo, če bi igrale le komičarke ... Drži, da je moški, ki je na odru oblečen v žensko, vedno bolj komičen od ženske, ki na odru igra moškega. Čeprav sem že videl igralko, ki je na odru dobro in smešno odigrala nasprotni spol. Zakaj so moški v vlogah žensk tako smešni? Vzrok za to moramo najbrž iskati v kolektivni zavesti, saj na primer hlače nosi večina žensk, le malo moških pa se v javnosti sprehodi v krilu. Vendar da ne bo pomote: komika *Tria* ne izhaja iz preoblek, besedilo naj bi bilo komično in smešno tudi, če bi predstavo odigrale ženske. Le predstava, ki bi nastala, bi bila povsem drugačna.

Vrniva se k pisanju. Dialogi se šibijo pod težo duhovitih dovtipov, zbadljivk, s katerimi sestre, predvsem Donatella in Fiorella, napadajo druga drugo in Marijo. So se vse te duhovitosti porodile ob pisanju ali jih imate »na zalogi«?

Naj ne zveni samovšečno, toda na zalogi imam vedno le bistrournost in smisel za komično, še vedno pa trepetam, ali se bosta ta bistrournost in smisel prebudila v trenutku, ko ju bom potreboval. Teorija komičnega sicer navaja šest osnovnih šal (zanimivo je, še nikoli nisem srečal koga, ki bi mi jih znal naštet), vse druge šale pa naj bi bile le njihove variacije. Pri *Triu* se mi zdi, da deluje kar sveže. Gledalec bo v besedilu morda prepoznal tudi kakšen znan vic, ki sem ga »preoblekel«, ga umestil v nov kontekst ali ga izpeljal drugače. Predvsem pa nisem želel, da bi bile šale same sebi namen, služile naj bi le za prehode in podpirale zgodbo.

Zakaj odločitev za verz? Če ga igralec dobro pove, občinstvo največkrat niti ne sliši, da gre za ritem.

Če igralec dobro pove verz, gledalec prepozna rimo in ga ritem ne zmoti. Ljudje imajo radi verz pa čeprav večina ne zna povedati, zakaj. Prepričan sem, da so nas zaznamovale pesmice iz otroštva, ki so usodno vplivale na našo podzavest in zato se zdi, da ritem, rimo in metriko nosimo v sebi. Uporaba verza pri komediji prinaša mnoge prednosti; brutalna šala, ki v prozi zveni banalno, lahko zavita v verz postane

Ilustracija:
Voranc Kumar

manj neposredna in celo zabavna. Ne pravimo zaman, da poezija in verz odpirata drugačne svetove.

Kar polovico songov naj bi sestre Novak v prvi verziji besedila odpele v izvorniku, v času študija predstave pa ste, izjema je le Mr. Sandman, tudi te prevedli v slovenščino. Kaj je s tem pridobila uprizoritev?

Razlogov za takšno odločitev je bilo več, poglaviti pa so bili trije. Ker Donatella, Fiorella in Marija govorijo v primorskem in koroškem narečju, smo se začeli spraševati, v kako čisti angleščini bi sestre prepevale songe; kmalu smo tudi ugotovili, da lahko prevod angleškega besedila *I will survive*, ki ga poje Marija v koroškem narečju, *Prežveva bom*, učinkuje komično – še toliko bolj, če je ta glasbeni hit »preoblečen« v nov ritem in zvočno podobo. Glavni razlog za slovenjenje pa je ta, da smo s songi v slovenskem jeziku dobili možnost prirejanja besedila in s tem vsebinskega povezovanja pesmi in komedijskega dogajanja. Če bi besedila ohranili v izvorniku ali jih prepevali v slovenskem prevodu, bi bili ti songi le revijski vložki v predstavi, s prirejenimi besedili pa so songi močneje povezali like in zgodbo ter v uprizoritev vnesli več humorja in svežine. Z nekaj samoironije bi lahko rekel: Hoteli smo jo poceni odnesti, naložili pa smo si dodatno delo. *Smeh*.

Ima humor, tudi takrat, ko ni političen ali družben, omejitev? Lahko zdrkne preizkušnja? Kdo mu postavlja meje?
Humorju – če govoriva o tistem žgečkljivem – postavi mejo najprej avtor besedila, nato še

izvajalci. Avtorju vulgarnost ne more in ne sme biti izziv, saj je ta dražljiva že v majhni meri, na kar avtorji in performerji pogosto pozabijo. Prepričani namreč so, da je treba gledalcu razložiti in pokazati prav vse. Če kot avtor besedila humorju določim prvo prečko, je za njegovo

in dobro interpretacijo besedila v verzih. Bolj kot *biti* smešen za vsako ceno (kar je v poplavi stand-up komedij edini cilj mnogih, ki verjamejo, da so dobri komiki), se ukvarjava s tem, *kako* biti smešen. Pri *Prevarah* in *Švejku* nama je uspelo ohraniti dostojanstvo komediji in

Foto: Jaka Varmuž

raven pomembna še izvedba; nekaj dražljivega lahko igralec pove povsem nedolžno ali pa zelo vulgarno. Če pojasnim: Nataši Tič Ralijan kot Ani Lizi je bilo zaradi njene izvedbe v oddaji *Spet doma* dovoljeno povedati marsikaj, za katero koli drugo igralko pa si istega besedila ne bi upal napisati. Dejavniki, ki vplivajo na raven humorja, je torej več, navsezadnje tudi režija, ki humor podpira in razkriva.

Kako pa vaš humor »podpira in razkriva« režiser Jaka Ivanc?

Z Jako sva se kot igralec in režiser srečala že večkrat. Oba z velikim veseljem in z veliko ljubezni ustvarjava v polju komedije in si prizadevava za vzpostavitev »standardov«, ki naj bi jih dosegala vsaka dobra komedija. S tem bi lahko prispevala k njeni uveljavitvi v strokovnih in kritičnih krogih. *Prevare* Jere Ivanc v Jakovi režiji v MGL so bile za nagrado strokovne žirije, nagrado občinstva in najinima nagradama za režijo in igro, absolutna zmagavalka letošnjih Dnevov komedije in dokaz, da je te standarde moč doseči. Zanje si prizadevava tudi v *Triu*, saj gre za komedijo, ki od igralcev zahteva triglasno petje, plesno znanje

s tem uprizoritvi dodati vrednost, upam, da nama je uspelo tudi pri *Triu*.

Sami imate kar nekaj režiserskih izkušenj. Vam je bilo kdaj vsaj za trenutek žal, da režije *Tria* v Gledališču Koper niso zaupali vam?

Izkušnje so me naučile, da je bolje, če avtor svojega besedila ne režira. Le redko se jim posreči in takšne uprizoritve so – avtor namreč do lastnega dela s težavo vzpostavi potrebno razdaljo – največkrat obsojene na neuspeh. Če *Tria* ne bi režiral Jaka, bi morda res pomislil, da bi režijo prevzel sam, a zdaj sem miren, saj mu popolnoma zaupam. Prav je tako – odgovornost je tako razdeljena in na kocu ne bo nihče kriv. *Smeh*.

Šala?

Seveda! Rad bi vedel, kdo bo čez štirideset let igral v tej predstavi, saj bodo sestre Novak takrat že stare. Upam, da vendarle ista zasedba. Naj se zgodi najmanj petsto ponovitev! In hvala vsem kolegom ustvarjalcem. Resda sem napisal besedilo a nepogrešljiv je v gledališču samo igralec. In gledalec. Veliko užitka želim obema!
■ Miha L. Trefalt

Prvič v Gledališču Koper

Uroš Smolej – dramski igralec

Foto: Jože Suhadolnik

Študij dramske igre na AGRFT v Ljubljani je zaključil pri profesorjih Borisu Cavazzi in Jožici Avbelj ter leta 1998 prejel akademsko Prešernovo nagrado.

Že v času študija je nase opozoril z več igralskimi kreacijami: za vlogo Arthurga Rimbauda v *Mrakovem Begu iz pekla* (Koreodrama Ljubljana, 1996) je prejel Borštnikovo nagrado za mladega igralca, za naslovno vlogo v Shakespeareovem *Othellu* (AGRFT, 1996) pa so mu podelili Severjevo nagrado za najboljšega študenta. Za nastopa v upri-

zoritvah *O tem se ne govori* M. Harryja (PG Kranj, 1996) in *Sapramiška* S. Makarovič (PG Kranj, 2000) je prejel nagradi zlata paličica.

Leta 1998 se je zaposlil v PG Kranj, leta 2001 je postal član igralskega ansambla Mestnega gledališča ljubljanskega. Njegova pot je ostala tlakovana z nagradami: leta 2002 je prejel Borštnikovo nagrado za vlogi Bartleyja v *Kriplu z Inishmaana* M. McDonagha (MGL) in Njega v *Dvoboju* D. de Bree (Gledališče Glej, 2002), leta 2004 so mu na celjskih Dnevih komedije podelili naziv žlahtni komedijant za nastop v *Burki o jezičnem dohtarju* neznanega avtorja (Špas teater, 2003), istega leta pa je za vlogo Čackega v uprizoritvi *Gorje pametnemu* A. S. Gribojedova (MGL) prejel še Dnevnikovo in Borštnikovo nagrado. Za vloge Carterja v *Prasici debeli* N. LaButea (MGL), naslovnega junaka v Shakespeareovem *Hamletu* (MGL) in Konferansjeja v muzikalu *Kabaret* (MGL) je leta 2006 prejel Severjevo nagrado. Za vlogo Konferansjeja je leta 2007 prejel še Dnevnikovo in Borštnikovo nagrado, leta 2008 pa nagrado Prešernovega sklada. Leta 2009 so mu za vlogo Jerryja/Daphne v muzikalu *Sugar – Nekateri so za vroče* (MGL) na Dnevih komedije znova podelili naziv žlahtnega komedijanta.

Igral je v številnih celovečernih, kratkih in TV-filmih ter več kot 200-krat nastopal v radijskih igrh. ■

123 abonentov več

V času, ko se slovenska gledališča borimo za vsakega abonenta ali obiskovalca posebej, se v letošnji sezoni v Gledališču Koper lahko pohvalimo s kar s 15,6-odstotnim porastom vpisa v primerjavi z lansko sezono. V sezoni 2014/2015 smo vpisali 787 abonmajev, v letošnji 910. Največ novih abonentov smo našli v dijaškem abonmaju, kar dokazuje, da mladi radi obiskujejo gledališke predstave. ■

Ljerka Belak

Od Mestnega odra Koper do Boršnikovega prstana

Dobitnica letošnjega Boršnikovega prstana, najvišjega igralskega priznanja pri nas, ki so ga na Festivalu Boršnikovo srečanje tokrat podelili šestinštridesetič, je dramska igralka Ljerka Belak. Čeprav je svojo igralsko pot začela v sezoni 1970/71 v Slovenskem gledališču Celje, od sezone 1993/94 do upokojitve pa je ustvarjala v Mestnem gledališču ljubljanskem, je še kot študentka dramske igre na igralski akademiji v Ljubljani nastopila tudi na odru koprškega gledališča; leta 1967 je na tedanjem Mestnem odru Koper igrala v Lorcovi tragediji *Krvava svatba*, leto pozneje še v Kleistovi veseloigri *Razbit vrč* (obe v režiji Marka Marina). Na koprski oder se je na povabilo Katje Pegan vrnila v sezoni 2005/06 in v vlogi Selme nastopila v komediji Dese Muck *Selma in Lojzka*. Tudi zara-

Foto: Tone Stojko

di tega je Ljerka nekoliko »naša« in tudi zato ji ob nagradi, Boršnikovem prstanu, na tem mestu iskreno čestitamo. ■

Znane predstave v konkurenci za nagrado tantadruj 2016

Konec oktobra se je iztekel rok za prijavo predstav v konkurenci za nagrado tantadruj za igralske in druge gledališke dosežke v uprizoritvah Gledališča Koper, SNG Nova Gorica in SSG Trst, premierno uprizorjenih v sezoni 2015/16. Nagradi bodo tri primorska gledališča skupaj z nagrado za življenjsko delo 24. maja prihodnje leto podelila že šestič, drugič v Kopru.

Tri primorska gledališča so skupaj nominirala trinajst uprizoritev (SSG Trst in SNG Nova Gorica po pet, Gledališče Koper tri), o katerih bo odločala tričlanska žirija (dosedanjo žirantko igralko Mileno Zupančič je z letošnjo gledališko sezono zamenjal dramski igralec Aleš Valič).

Dosedanji nagrajenci:

2011

■ **Nikla Petruška Panizon** – nagrada tantadruj za igralski dosežek za vlogo Katre v *Kažinu ali Karabinjerjevi Katri* Vlaha Stullija (r. V. Taufer, SSG Trst)

■ **Zlati zmaj** Rolanda Schimmelpfenniga – nagrada tantadruj za gledališki dosežek (r. J. Kica, SSG Trst)

2012

■ **Ivo Barišič** – nagrada tantadruj za igralski dosežek za vlogo Barryja v *skurtu* Dmitrija Vojnova (r. L. M. Škof), za vlogi Finančnika in Boga v *Sljehrniku* Iztoka Mlakarja (r. V. Taufer), predvsem pa za vlogo Simona Gregorčiča v *Kdor sam do večera potuje skozi svet* (Simon Gregorčič) Nede Rusjan Bric (r. N. R. Bric, vse SNG Nova Gorica)

■ **Neda Rusjan Bric** – nagrada tantadruj za gledališki dosežek za avtorski projekt *Kdor sam do večera potuje skozi svet* (Simon Gregorčič) (SNG Nova Gorica)

2013

■ **Lara Jankovič** – nagrada tantadruj za igralski dosežek za vlogo Diane v *Filumeni Marturano* Eduarda De Filippa (r. K. Pegan, Gledališče Koper in SNG Nova Gorica) za vlogo Eve v *Parolah, parolah* Alda Nicolaja (r. J. Ivanc, Gledališče Koper) in za vlogo Carmele v *Ay, Carmela!* Joseja S. Sinisterre (r. M. Manojlovič, Gledališče Koper in Atelje 212, Beograd)

■ **Peter Harl** – nagrada tantadruj za igralski dosežek za vlogo Nandeta v *Rokovnjačih* Mihe Nemca, Nejca Valentija in Nieta (r. M. Nemec, SNG Nova Gorica in PG Kranj)

2014

■ **Ana Facchini** – nagrada tantadruj za gledališki dosežek za pevsko-igralsko interpretacijo v *Postani občestna svetilka* (Srečko Kosovel, (r. A. Jus, SNG Nova Gorica)

■ **Kristijan Guček** – nagrada tantadruj za igralski dosežek za vlogo Bërengerja v *Morilcu* Eugèna Ionesca (r. M. Čeh, SNG Nova Gorica)

2015

■ **Arna Hadžialjevič** – nagrada tantadruj za igralski dosežek za vlogo Emme Bovary v *Gospe Bovary* Nebojše P. Tasića (r. Y. Roschina, SNG Nova Gorica)

■ **Hlapci** Ivana Cankarja – nagrada tantadruj za gledališki dosežek (r. S. Horvat, SSG Trst) ■

Uspešen zaključek 5. festivala Pri svetilniku

Peto edicijo festivala gledaliških predstav za mularijo Pri svetilniku, ki je vsako leto doslej v naše gledališče privabil več kot 4.000 otrok, smo letos na željo številnih razširili na celomesečno festivalsko dogajanje. V 21 festivalskih dneh so se na velikem odru zvrstile

Foto: Jaka Varmuž

najnovije uprizoritve Gledališča Koper, namenjene otrokom, ter predstave drugih gledališč, med njimi tudi Italijanske drame s hrvaške Reke.

Letošnji festival Pri svetilniku je potekal od 3. do 24. oktobra 2015 v Gledališču Koper, kjer se je v enaindvajsetih dneh zvrstilo 24 festivalskih dogodkov; ob domačih in gostu-

jočih predstavah še niz učnih ur o gledališču pod skupnim naslovom Spoznavajmo gledališče in poklice v njem ter otroška delavnica An ban.

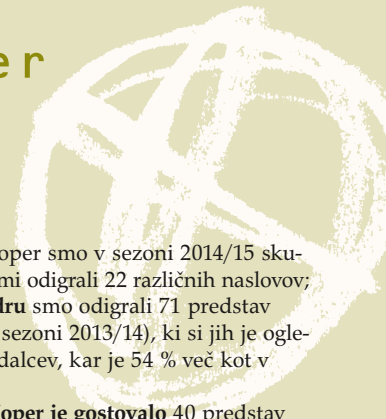
Festival je minil v znamenju dveh krstnih uprizoritev. Za najmlajše obiskovalce smo v sodelovanju z Italijansko dramo HNK Ivana pl. Zajca z Reke krstno uprizorili *Guliverja*, dramatisacijo Swiftovega romana *Guliverjeva potovanja* Anđelke Nikolić, za višje razrede osnovnih šol pa besedilo Urške Taufer *Kako osvojiti fanta* (4 *simple koraki*) v režiji Matjaža Latina, ki je na mah osvojilo občinstvo.

Domače in gostujoče predstave – med domačimi produkcijami je treba omeniti še *Butalce*, med gostujočimi pa *Mini in Maksi* Maria Schiavata v izvedbi reške Italijanske drame, *Enci benci Katalenci* v produkciji Cankarjevega doma in KD Adapter ter *Mačka Murija* v izvedbi SLG Celje – so si ogledali otroci treh koprskih vrtecev, učenci štirinajstih obalnih osnovnih šol in OŠ Komen. Z obiskom smo več kot zadovoljni, saj je letošnje festivalske predstave in dogodke obiskalo 4.300 otrok. Vabljeni na 6. festival Pri svetilniku oktobra prihodnje leto! ■

Ilustracija: Rok Kleva Ivančič

PREDSTAVE	število predstav			število obiskovalcev		
	doma	na gost.	skupaj	doma	na gost.	skupaj
Premierne uprizoritve						
Huda mravljica	3	27	30	647	4.080	4.727
Dva	12	/	12	806	/	806
Gledališka vaja	8	2	10	1.594	606	2.200
Švejk	6	44	50	1.415	13.043	14.458
Kontra demokraciji	5	/	5	1.059	/	1.059
Pašjon	7	/	7	2.010	/	2.010
Skupaj	41	73	114	7.531	17.729	25.260
Ponovitve						
Filumena Marturano	1	5	6	94	1.175	1.269
Butalci	/	4	4	/	586	586
Mali medo	2	2	4	299	720	1.019
Vse o Ivanu	0	7	7	2.053	/	2.053
Parole, parole	1	9	10	161	2.371	2.532
Kdo se boji Virginie Woolf?	2	11	13	398	2.041	2.439
Noč bogov	/	4	4	/	766	766
Sljehrnik	2	10	12	404	3.048	3.452
Pepelka in jaz	4	0	4	981	/	981
Grozni Gašper	1	2	3	225	481	706
Modro pišče	10	7	17	2.484	1.656	4.140
Bikec Ferdinand	2	8	10	399	2.116	2.515
Sluga dveh gospodarjev	1	13	14	169	4.225	4.394
Binka Tinka Pobalinka	2	/	2	70	/	70
Skok v pravljico	1	0	1	8	/	8
Princeska Polonca	1	0	1	12	/	12
Skupaj	30	82	112	5.704	21.238	26.942
SKUPAJ	71	155	226	13.235	38.967	52.202

Gledališče Koper in KD Simba

Adam Szymkowitz – Zala Sajko, Katja Pegan

Živci

(Nerve)

Prevajalka **Urška Sajko**, režiserka **Katja Pegan**, scenografi **Jaka Ivanc**, **Katja Pegan**, **Franc Kramperšek**, kostumografinja **Mateja Čibej**, avtor scenske glasbe **Mirko Vuksanović**, koreograf **Miha Krušič**, lektorica **Irena Androjna Mencinger**, oblikovalec svetlobe **Jaka Varmuž**, asistentka režije **Zala Sajko**, asistentka kostumografije **Anja Ukovič**
Igralci: **Lara Jankovič** (Susan), **Jure Ivanušič** (Elliot), **Mojca Fatur** (glas lutke), **Jožef Ropoša** (glas Dicka)

Premiera 16. oktobra 2015 v Gledališču Koper

Foto: Jaka Varmuž

Ko bi se režiserka Katja Pegan omejila le na tisto, kar narekuje tanka literarna nit, in igralca Lara Jankovič in Jure Iva-

nušič ne bi nadgradila obeh protagonistov s širokim razponom znanja in tenkočutnim preigravanjem psiholoških men, bi gledali predstavo, ki nima veliko povedati. Tako pa je bila uprizoritev koprškega gledališča nepretencioznega dela ameriškega dramatika in scenarista Adama Szymkowicza *Živci* vse prej kot zanemarljivo dejanje, še več, *Živci* so se spremenili v gledljivo kratkočasno zgodbo, ki (ne)naključno zblizi v trajno (?) razmerje dve po ljubezni hlatajoči duši. /.../

In tako oba protagonista preigravata na srečanju številna čustvena stanja, ki gredo od razočaranja do obupa, od izsiljevanj do prizanesljivosti, od egoističnega ljubosumja do razumevanja, od upanja do sreče. Do končnega navdušujočega izida, ko se prepustita skupnemu življenju in obojestranski ljubezni. In vso to množico stanj sta Jankovičeva in Ivanušič posredovala drzno normalno, brez ekscesov, brez samovšečne zagledanosti vase, kar je seveda tudi odlika Katje Pegan, ki je izrazito statično delo zdinamizirala do točke, ko se izlušči harmonija med odrsko govorno in gibalno dinamiko.

Dogajalni prostor je bil scenografsko razgiban in je odpiral različna poglavja v zgodbi, kostumi zgodovno ilustrativni, glasba ustrezna spremljevalka vsebine. A da ne bo pomote. Uprizoritev koprškega gledališča ne sodi v območje tistih oteženih in s težko filozofijo in telesno akrobatiko komaj prebavljivih predstav, ki mrgolijo v slovenskem teatru kot gobe po dežju, nasprotno, s svojo preprosto shemo je zelo gledljiva in za občinstvo vseh vrst in slojev bo zagotovo privlačna. In v tem je njena vrednost. ■ **Marij Čuk**, Primorski dnevnik, 18. oktober 2015

V Gledališču Koper smo v sezoni 2014/15 skupaj s ponovitvami odigrali 22 različnih naslovov; na domačem odru smo odigrali 71 predstav (22 % več kot v sezoni 2013/14), ki si jih je ogledalo 13.235 gledalcev, kar je 54 % več kot v sezoni 2013/14.

V Gledališču Koper je gostovalo 40 predstav slovenskih in tujih gledališč; gostujoče predstave si je ogledalo 6.467 obiskovalcev.

Preostalih prireditvev, nastopov, delavnic za otroke in vaj gledališke šole v Gledališču Koper je bilo 224. Udeležilo se jih je 12.121 obiskovalcev.

Skupno število obiskovalcev v Gledališču Koper (domače in gostujoče predstave ter prireditve) je bilo 31.823.

V sezoni 2014/15 smo bili na 155 gostovanjih. Največkrat smo gostovali s predstavo *Švejk* (44 gostovanj), ki si jo je na gostovanjih ogledalo 13.043 gledalcev; na domačem odru je bila predstava odigrana 6-krat, ogledalo si jo je 1.415 obiskovalcev.

Predstave na gostovanjih si je ogledalo 38.967 gledalcev.

Sodelovanje na festivalih

■ 4. festival Pri svetilniku, Koper

Maja Aduša Vidmar: *Modro pišče* (4 predstave)

Igor Štamulak: *Skok v pravljico*

Katja Pegan, Patrik Greblo: *Pepelka in jaz*

(2 predstavi)

Iztok Kovač: *Huda Mravljica* (4 predstave)

Tjaša Hrovat: *Princeska Polonca*

Munro Leaf: *Bikec Ferdinand* (2 predstavi)

Ajda Toman: *Binka Tinka Pobalinka*

Katja Pegan in ustvarjalci predstave: *Gledališka vaja* (4 predstave)

■ 6. mednarodni gledališki festival malih odrov v Kikindi (Srbija)

Edward Albee: *Kdo se boji Virginie Woolf?*

■ 24. festival Dnevi komedije 2015, Celje

Colin Teevan: *Švejk*

■ 23. Gledališki maraton v Narodnem gledališču Sombor (Srbija)

Edward Albee: *Kdo se boji Virginie Woolf?*

Gostovanja v zamejstvu

■ Slovensko stalno gledališče, Trst (Italija)

Eduardo De Filippo: *Filumena Marturano* (2 predstavi)

Gostovanja v tujini

■ HNK Split (Hrvaška)

Eduardo De Filippo: *Filumena Marturano*

■ Bitef teatar, Beograd (Srbija)

Edward Albee: *Kdo se boji Virginie Woolf?*

Zamejska gledališča v Gledališču Koper

■ Slovensko stalno gledališče, Trst (Italija)

Nina Raine: *Plemena*

Tuja gledališča v Gledališču Koper

■ Italijanska drama HNK Ivana pl. Zajca, Reka (Hrvaška)

Po motivih Pavla: *Le fatiche di Pseudolos* (2 ponovitvi)

Elvia Nacinovich: *E se invecce di Pinocchio*

■ Kamerni teatar 55, Sarajevo (Bosna in Hercegovina)

Ingmar Villqist: *Helverova noč*

■ Narodno gledališče Sombor (Srbija)

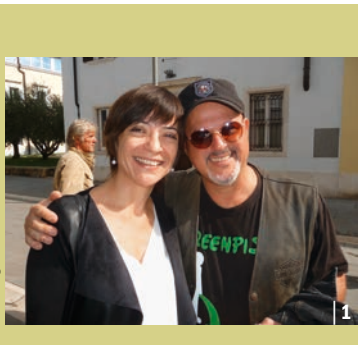
Milutin Bojić: *Gospođa Olga* ■

Pripravila Mojca Obrstar

Oktober v znamenju premier

Foto: Dragan Klarica

J. Swift: **Guliver** (Gledališče Koper in Italijanska drama HNK Ivana pl. Zajca, Reka): Avtorica dramatisacije in režiserka uprizoritve Anđelka Nikolić ter igralec Italijanske drame Bruno Nacinovich (1); Sejem bil je živ – pogostitev otrok pred gledališčem (2); Direktorica Gledališča Koper Katja Pegan z gostujočimi igralci Italijanske drame: igralcem Brunom Nacinovichem, direktorico Leonoro Surian ter igalkama Eleno Brumini in Miriam Monica.

Foto: Dragan Klarica

U. Taufer: **Kako osvojiti fanta (4 simpli koraki)**: Mladi igralci, Lovro Finžgar, Patrizia Jurinčič, Urška Taufer in Ilija Ota, ob priklonu (1) ter pri razrezovanju premierske torte (2); Lara Jankovič je po aplavzu »abrahamovki« Katji Pegan v imenu igralcev Gledališča Koper izročila darilo (3).

Foto: Dragan Klarica

A. Szymkowicz – Z. Sajko, K. Pegan: **Živci** (Gledališče Koper in KD Simba): Priklon Jureta Ivanušiča in Lare Jankovič (1); Slavnostno torto so po premieri razrezali: Igralec Jure Ivanušič, direktorica gledališča Katja Pegan, skladatelj Mirko Vuksanovič, igralka Lara Jankovič in predsednik KD Simba Marko Prosen (2); Predstavo so si ogledali tudi piranski župnik Zorko Bajc, organizatorica stikov z javnostmi in promocije Avditorija Portorož Adrijana Krajnc Vasovič in v. d. direktorja Robert Mahnič (3).

Abonenti Gledališča Koper v Brnu in Bratislavi

Letošnja gledališka ekskurzija, ki smo jo pripravili v sodelovanju s turistično agencijo Kompas, je šestinšestdeset abonentov in prijateljev našega gledališča ter trideset gostov iz Novega mesta vodila v Brno in Bratislavo. V treh dneh so si izletniki poleg znamenitosti obeh mest in gradu v Slavkovem ogledali še dve predstavi; v Mestnem gledališču Brno uprizoritev muzikala *Whistle Down the Wind*, v Narodnem gledališču Brno pa baletni večer *Made in USA*, sestavljen iz koreografij Balanchina, Weversa in Pendletona. ■

Foto: Dragan Klarica

NAPOVEDUJEMO

Nekoč, danes, jutri

Pogovori o gledališču v Kopru I

Petek, 27. november 2015, ob 20. uri v mali dvorani Gledališča Koper

V letošnji sezoni Gledališče Koper praznuje 15. obletnico delovanja in z njo do danes predstavlja najdaljše neprekinjeno obdobje delovanja profesionalnega gledališča v Kopru in na Obali. Ob tej priložnosti v sodelovanju s časnikom Primorske novice v gledališču pripravljamo tri javne pogovore z gledališkimi ustvarjalci, kritiki in kronisti koprskih gledališke zgodovine, kjer bomo spregovorili o zgodovini koprskih gledališč, ovrednotili delovanje našega gledališča in poskusili odgovoriti na vprašanje o njegovi prihodnosti.

Na prvem pogovoru, ki ga bo vodila novinarka Primorskih novic **Vesna Humar**, na katerem bomo predstavili delovanje Gledališča Slovenskega Primorja v Kopru (1954–58) in Mestnega odra – Odra mladih (1963–67), bomo gostili **Ljerk Belak**, **Andreja Jelačina**, **Iztoka Jereba**, **Mirjam Lemut**, **Zdenko Lovec**, **Jerico Mrzel** in **Gašperja Tiča**. ■

Foto: arhiv Gledališča Koper

Gledga ■ Občasnik Gledališča Koper in Obalnih galerij Piran ■ Letnik XIII, številka 4a ■ Izdajajo Gledališče Koper in Obalne galerije Piran ■ Za izdajatelje Katja Pegan in Jelka Pečar ■ Uredništvo Tatjana Sirk, Miha L. Trefalt (odgovorni urednik) ■ Lektorica Alenka Juvan ■ Obdelava slik Vek Koper, Marica Peterlin ■ Tisk Tiskarna Vek Koper ■ Naklada 2.500 izvodov ■ Koper, november 2015 ■ Izid občasnika Gledališča Koper in Obalnih galerij Piran so omogočili Ministrstvo za kulturo RS, MO Koper in Občina Piran ■ Na naslovnici prizor z vaje za predstavo *Trio* (foto: Jaka Varmuž)

NAPOVEDUJEMO

Silvestrska predstava

Četrtek, 31. december 2015

Aldo Nicolaj

Umri pokončno

Gostuje Kamerni teatar 55, Sarajevo

Režiser **Admir Glamočak**

Igrajo: **Tatjana Šojić**, **Admir Glamočak**, **Senad Bašić**

Uprizoritev, ki so jo v sarajevskem Kamernem teatru 55 naslovili *Umri pokončno* (*Umri muški*), pri nas poznamo pod naslovom *Parole, parole ali Ni bila peta, bila je deveta* in jo v našem gledališču z uspehom uprizorjamo že polne tri sezone. Mnogo daljši »staž« ima sarajevska uprizoritev te Nicolajeve komedije. Premierno je bila uprizorjena leta 1990 kot diplomatska predstava Tatjane Šojić, doživela je več kot 250 ponovitev in danes velja za največkrat uprizorjeno bosansko-hercegovsko predstavo in kulturno predstavo Kamernega teatra. Uprizoritev je do danes našla številne navdušence, ki si ponovitve ogledajo tudi 10- in 15-krat ter v replikah, ki so že skoraj ponarodele, skupaj z igralci, vedno odkrijejo nove življenjske resnice in humor.

Igralci, ki so pred 25 leti prvič nastopili v vlogah Maria, Bruna in Eve, so danes uveljavljeni bosansko-hercegovski igralci in pedagogi na igralski akademiji (Akademija scenskih umjetnosti) v Sarajevu: **Admir Glamočak**, ki v predstavi igra Bruna, in **Senad Bašić**, ki igra Maria, sta danes profesorja za dramsko igro, **Tatjana Šojić** (na akademiji je bila sošolka Branka Đurića Đura) pa je igralka Kamernog teatra 55 od leta 1996.

Uprizoritev zgodbe o ljubezenskem trikotniku, polnem nepričakovanih dogodkov, strasti, želja, tudi solz in smeha, predvsem pa presenetljivih obratov, bo še posebej zanimiva za vse, ki bi radi primerjali obe uprizoritvi ter spoznali, kaj nasmeje slovensko in kaj bosansko občinstvo. ■

Tatjana Šojić

– nagrada mala liska za najboljšo vlogo na festivalu komedije Mostarska liska 2007, Mostar (BIH)

Umri pokončno

– nagrada občinstva na festivalu komedije Mostarska liska 2007, Mostar (BIH)

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO

MESTNA OBČINA KOPER
COMUNE CITTA' DI CAPODISTRIA

